

تِلْكَ

15 17 & 29

61

~~5555~~

A. 0767

صفحة ٥ من ٥
مستخرج من الدرس

اسأل الله العلي العظيم اتباع رسول الله محمد

الله كما ليس له نادراً حين من بي كمين يان اسمي

عالم الملك

وقمتمشراخي بداران متفرق شش آنه در مطبع معین و مقبره کشیده

فمقبر مسیح الزمان لولمونی محمد مطبع

١٢١
 لا اله الا الله باعمل قمارك دنيا
 نه حارس وطاع ١٢
 الحمد لله الرحمن الرحيم

[illegible][illegible]

در این مقام
 ای افغان کار
 جامه کوئی افغان
 بفرست ای خاندان
 کشتن بکند بفرست
 کلا ۱۲ دیکار
 در این دو
 در این دو
 میان اندو
 واحد دوم
 نکر دو و نیم
 وجع و نیمه
 مخاطب هم
 خنجر است
 غلام معصوم
 فایم بفرست
 اسل آن قورم

10

مَتَّى قَامَا مَتَّى قَامَا لِمَ قَامَا قَالَ لَهُمَا قَالُوا قَالُوا

کے برسات کی جاسند چاربرخاست چاربرخاست گفت گفتند چارکفت چارکفتند

مَتَّى قَالَ مَتَّى فَلَا مَتَّى قَالُوا دَخَلَ دَخَلُوا إِلَيْهِ دَخَلَ لَوْ دَخَلُوا

لے لفت کے لئے در آمد چھوڑ دینا چھوڑ دینا چھوڑ دینا

کے لئے یہ ہے کہ اس میں جو چیزیں ہیں وہ سب ہی کو مل جائیں۔

خُصَامَةٌ نَحْوَهَا ضَرَبَ ضَرْبًا ضَرْفًا لَمْ يَضْرِبْهُ خِطَابٌ لَهُ ضَرْفًا لَمْ يَضْرِبْهُ خِطَابٌ لَهُ ضَرْفًا لَمْ يَضْرِبْهُ خِطَابٌ لَهُ

تسکے پاکر نہ زندہ - حیران نہ - حیران نہ کے زندہ یہ

يَضْرِبَانِ مَتَيْ يَضْرُبُونَ لَمْ لَا يَضْرِبْ لَمْ لَا يَضْرِبَانِ لَمْ لَا يَضْرِبُونَ أَكَلَا أَكَلُوا مَتَى أَكَل

کے زندہ جہان نرند جہان نرند خود خورد کے خورد

مَتَى أَكَلِ مَتَى أَكَلُوا سَرِبَ سَرِبًا سَرِبُوا مَتَى سَرِبَ مَتَى سَرِبًا مَتَى سَرِبُوا مَتَى سَرِبُوا مَتَى سَرِبُوا

کے خور و زامیہ شامیہ یقیناً مینڈ کے اتامید لے اٹامینڈ جرجا

لو سربا لو سربا لو لا یسبأ لو لا یسبأ لو لا یسبأ لو لا یسبأ

[illegible]

جراخش نشند جراخش نمیشود جراخش نمیشند جراخش نمیشود

لَا يَخْرُجُونَ مِنْكُمْ مِثْلَ ضَرْبِهِمْ وَمِنْكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَكُونُ لَكُمْ عِاقِبَةُ أَعْمَالِهِمْ

چرا نمیشوند خندید خندیدند چرا خندید

فَعَلْ مَتَى فَعَلُوا لَمْ لَا يَفْعَلْ لَمْ لَا يَفْعَلُونَ لَمْ لَا يَفْعَلُوا قَتَلْ قَتَلُوا قَتَلُوا

چرا کردند چرا گفتند چرا گفتند

لَوْ قَتَلْتُمْ قَتَلُوا لَمْ يَقْتُلْ لَوْ لَا يَهْتَلِكُمْ لَمْ لَا يَقْتُلْ سَمِعَ سَمِعُوا سَمِعُوا

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَن يَسْمَعُوا حُكْمًا ثُمَّ لَوْ رَأَوْهُ لَأَنكَرُوا ۚ وَلَئِن لَّمْ يَكُنِ لَهُمْ لِقَاءُ رَبِّهِمْ فَيَكُونُوا مِنَ الْمُلْكُوتِ ۚ

لَا يَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ أَوْ مَوَّيَّةٌ يَعْلَمُ مَوَّيَّةٌ يَعْلَمُ مَوَّيَّةٌ يَعْلَمُ مَوَّيَّةٌ

چراغہ اندھ

رَحِمَا رَحْمًا مَتَى رَحِمَ لَوْ لَا يَرْحَمُ لَوْ لَا يَرْحَمُ لَوْ لَا يَرْحَمُ

خسرم کو دند کے جسم کر دو۔ جسے جسم کر دو۔ جہاں تم نکند چارم نمیکند جہاں تم نکیت

فَصَلِّ ذِكْرَ الْمَوْتِ الْخَاصِرِ جِئْنَا بِكَ لَوَجْتِ لَوْجَتِنَا

عبدی لوہیتان اندر سجاد و رمان اندر یحییٰ بن جبرائیل

1990

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

و جمع و ترکیب
عزیز را فراداده شد
یعنی میگفت برین
خواجه کمان رسول
همه از یک پیکر کرد
یعنی که آن
برضای خود بود
شوقاش چون
نظامیان در مقام
یافتند با دلاوری
آن سران را که پیشانی

و انیت و صورت حکم مضامین و انقاف شریعت

[illegible]

او کوفل نجر او ارض المسند او ارض الحبشة من ليقوا این هب السلطان
 یازمین محسن یازمین مسند یازمین حبش یازمین کجارت یازمین
 ذهب اصلو لبقه فی المسجد علی الماک این یذهب یذهب لاجل الصید
 رفت بر نماز جمعه در مسجد س یغزدا جهاند کجارت رود در شهر
 س فی ای حبه یکه طاج یصطاد فی جهة المغرب الی طرف البحر فی یوم
 س در کدام جانب شکار کند س شکار کند در جانب مغرب تا کانه دریا س کرد
 کان فی خضرة الماک وخذ منه یج کان عند القاضی الحق وارباب فضل متین
 بود بدگاه جهاند و خدمت او س بود نزد او قاضی و فقی و امامان فضل متین
 فی سیدة القیامة و الماک س بالامس من کان عند الماک س کان عند
 در میان بنیو بادشاهان س در دیروز که بود نزد شاه س بود پیش
 النور س لان من عند السلطان س کان عند جمیع الامراء س یا ای الخیر
 وزیر س این وقت کیست نزد بادشاه س بود نزد جمیع سرداران س ای بزرگ
 س اسم ما کنا س یا ای ما اسم حلتک اسم ما کنا س من فی بلادکم من الامراء
 س نامش چنان س ای برادر من چیست نامش چنان است س کیست در شهر ای شاه از شهر
 هذه الاوقات فیها السلطان و امرا س من فی قریبتکم من الخطا و العیال
 درین روزها س دران بادشاه است و سرداران او س کیست در دیه شما از بیکان و غلامان
 س فیها کثیره س هل تعرف احدا من جمیع شعوبت فلا کما و فلا کما
 س درو بسیار است س آیا می شناسی کسی را از ایشان س بل می شناسم فلان و فلان و فلان
 س مولا کی هل تعرف احدا من ابیاع مدینتک نعم اعرف الشیخ احمد بن موسی
 س ای صاحب من آیا میدانی کسی را از اولیای شهر شما س بل میدانم شیخ احمد بن موسی
 قطب الدین او شکیلی الشیخ محمد بن احمد انیال و الشیخ امیر خسرو کان مولود
 قطب الدین او شکیلی را شایخ محمد بن احمد و انیال را شایخ امیر خسرو و بود برادر من او در شهر
 و من جمیع الشیخ محمد بن نصیر الدین سراج دهلی و غیره من کلا و کیا و لعل و لعل
 و بعضی از بیکان است محمد بن نصیر الدین سراج دهلی و غیره ایشان از اولیای و شناسه کان
 الله فی الدار الیه س من بلادکم من العلماء فی علم الشیخ فیها جمیع
 و در میان ایشان در هر دو خانه س کیست در شهر ای شاه از دانشکان علم در مکتب س در هر دو خانه
 فی مدینتکم من الفضل س فیها خلق کثیر س من قریبتکم من العلماء
 در شهر شما از فضلائ س در مکتب بسیار است س کیست در دیه شما از علموزندان س در مکتب
 فیها جمیع فقیر س هل تعرف احدا من جمیع شعوبت فلا کما س من فی
 درو بسیار است س آیا می شناسی کسی را از ایشان س بل می شناسم فلان س کیست در شهر شما

در هر دو خانه
 در مکتب بسیار است

در هر دو خانه
 در مکتب بسیار است

در هر دو خانه
 در مکتب بسیار است

[illegible]

ج ویا الخیر القوی سید الخیر یا حیدر یا شمس المشرقی ج ویا الخیر
 خان عاقلی و خجسته از دامن ای برادر من جیت حدیثیه در شرع بزرگ ج المذاکره و اصل
 دارا من الجاهات لا یخرج من کل الجوانب من یسید فی حل قلبك
 خانه از اطراف چارگانه انوسه اطراف من ای سردار من ابادت
 یحیی خدام من الناس اهل کلاخ نعم حبیب النبی صلی الله علیه و سلم و احضار
 دوست میدارد که از دامن سید ج علی دوست میدارد بی راد و دوست خدا و دوست
 و اهل بیت من و اهل بیت من ج نعم احب الی و اهل المسلمین من
 و صاحب خانه او را س آید و دوست میدارد بی راد و دوست میدارد و سلام و سلام
 تبغضل خدام من المخلوق ج نعم انقض من لا یطیع الله و رسوله و لا یحب
 دشمنی داری کسی را مخلوق ج دشمنی میکنی کسی را که فرمان بردار خدا و رسول و صاحب
 الصحابه من یا مولانا این تسکین باللیل ج اسکن فی بیت سید الخیر
 یاران پیغمبر اس ای صاحب کجای شب ج سیاستم بجان سید خودم
 من این بیت سید الخیر ج بیته المید من این تسکین باللیل ج
 س کجاست خانه صاحب توج خانه من مسجد من کجای باشی در روز ج
 اسکن فی بیت سید الخیر یا مولانا اهل تحفظ القرآن اهل کلاخ نعم و هو
 می باشم در خانه ام نزد اهل خودم س ای مولانا آیا یاد دار قرآن یانه ج و او
 حافظی و انا تلوس یا اخي لولا تحفظ القرآن ج لولا علی شاق
 کتبنا من می خوانم س ای برادر من چرا از بر نگینی قرآن ج از آنکه بر آید آن بر من
 من یا اخي کما قاطب بالقرآن ج اقره سبعة و آخره فی کل اسبوع
 است س ای برادر من چند مداومت میکنی به قرآن می خوانم هفتش و تمام میکنم در هر هفت
 مرة من متی تطالع فی الکتاب ج اطالع فی الحدیث و التفسیر و
 تبار س که مطالع میکنی در کتابها ج مطالع میکنم در حدیث و تفسیر و
 النصوص آخر النهار من و ای وقت تطالع فی الفقه ج اطالع
 نفوق در آخر روز س و کدام نظام مطالع میکنی در فقه ج مطالع میکنم
 فیه بعد صلوٰۃ الظهر و اول الليل من متی تروی السهام و البندق
 پس نماز ظهر و نخستین شب س و کی می اندازی تیرها و غلونا
 ج ارمی لك بعد صلوٰۃ العصر وقت ما اركب علی الخیل من بعد
 ج می اندازم آتزا بعد نماز عصر وقت سوار شدم بر اسب من پس
 صلوٰۃ الصبح ما تفعل ج لی اورد اقره هاکی قریب الظهر تفعل
 نماز صبح چه میکنی ج برای من خطیخاست می خورم او را تا نزدیک ظهر پس ازان

اكل طعام وارقد القيلولة من اهلا ادا بلوچ نعم هذا ادا الى ولهذا طور
سے خورم خوردنی خواب کی تم جلولہ سے بخینیت عادت سماج بے ہانست معادتم و ہانست
وهذه عادتي من ياسيدي كيف الطريق الى بلادكم هل
وہانست خوی من سے ای سردار من چکو نہ ست راہ سبزی شہر ہی تھا
هي مخوفة ام لا بلوچ هي مخوفة من يا اخي هل ماء البحر مالح
آخراہ ہنگامک ہت یا بلوچ کن خطر مند ہست سے ای برادر ام آیا آب دریا خوشست یا
بلوچ نعم في بعض الجزاير حلو وفي اكثر الاماكن طم اجاج لا يمكن الشرب
شیرین سے بے در بعض جزیرہ شیرین ہست و در بسیار جاہا شور بسیار تلخ نتواند شربت
منه ابدا من وكيف يعرف طريق البحر من يركب بلوچ يا اخي طريق البحر
از ان کا ہی سے و چکو نہ ست شہر راہ دریا کسی کہ سوار شود و بلوچ ای برادر من بلوچ دریا
معروفة عندنا هه كما ان طريق البر معروفة عند المسافرين
معلوم ہست نزد اہل دریا چنانکہ ہر آئندہ راہ خشک معلوم ہست نزد سفر کنندگان
فيه من و ياخذون معهم في البحر زادا ام لا بلوچ ياخذون معهم الماء
دریہ سے و میگزینہ راہ شان در دریا نوش یا بلوچ میگزینہ ہمراہ خوشان
والحطب الحب غير ذلك من وكيف طعم بحر النيل بمصر طعم حلو
پہیزم و غلہ و سوای آن سے و چکو نہ ست آفرہ دریا نیل در مصر ج مزہ تلخ شیرین
من الجنة كما في الحديث من ياسيد هل في البحر قطاع الطريق ام لا
و ان از ہشت ہست چنانکہ در حدیث ہست سے ای سردار من آیا در دریا رزقان اند یا نہ
ج في بلاد الفرنج والولند بر وغيرهم من يا مولانا ما اسم فرسكم
در ان قوم افریخ و ولندیز و غیر ایشان اند سے ہی مولانا نام ہاں ہاں شامچست
ج اسمها الرواح من ما اسم سيفك ج اسم القاتل من ما اسم قوسك
ج نامش رواج ہست سے و نام شمشیر تو شمشیر ج نامش قاتل ہست سے و نام قوس تو
ج اسم خيزان من و ما اسم سهمك ج اسم العاطب من و ما اسم
ج نامش خیزان ہست سے و چست نام تر شامچست ج نامش عاطب ہست سے و چست نام
ج اسمها الجراح من و ما اسم نرسك ج اسم الحادي من و ما
ج نامش الجراح ہست سے و چست نام نرسك ج نامش حادی ہست سے و چست نام
ج اسمها العين من و ما اسم مطيئك ج اسمها
ج نامش العین ہست سے و چست نام مطيئك ج نامش مطيئك
ج اسمها الراوي من و ما اسم نرسك ج اسمها الراوي من و ما اسم نرسك
ج نامش الراوی ہست سے و چست نام نرسك ج نامش نرسك

صَلَّی اللہ علیہ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 درود رساند خدا برو سلام
 کثیران یَعْلَمُوْنَ السَّمَاءُ مِنْ وَمَا قَدْ تُعْرَضُ حَوْضِ نَبِیْکُمْ
 آنچنانکه بشناسند آسمان را و چیت اندازد کشادگی حوض پیغمبر شایع
 عَوْضَهُ کَمَا بَیْنَ بَصْرَةٍ وَصَنْعَةٍ وَهِيَ مَسَافَةٌ شَهْرَیْنِ مِنْ وَمِنْ خِزَا
 کشادگی که آن مثل آن مسافت که در میان بصره و صنعاء است و آن بعد راه دو ماه است و چیت آن
 یَشْرَبُ مِنْهُ یَشْرَبُ مِنْهُ مَنْ اطَاعَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاتَّبَعَ اَمْرَهُ
 نوشد از آن چ نوشد از آن هر که فرمان برد خدا و رسول او را و دست او را
 وَاتَّبَعَ اَمْرَهُ مِنْ یَاسِیْدِی مَا جَدَّ الْحَبِیْتُ عِنْدَکُمْ حَذَمًا
 و متاب او را از یاسیدی ما جدد حبیت اندازد محبت نزد شما و چ اندازد آن
 اِیْثَارًا لِّلْحَبِیْبِ بِالْجَانِ وَالْمَالِ مِنْ وَمَا عَلِمْتُ الْبَقِیَّاجِ وَهِيَ
 اختیار کردن دوست بر خود به جان و مال و ما علمت بقیج و آن
 مَخَالِفَةُ الْحَبِیْبِ فِی کُلِّ مَا یَقُوْلُ سَمَ کَیْفَ سَیْرَةِ سُلْطَانِ
 خلاف کردن دوست در هر چه میگوید و چگونگی سیرت پادشاه
 بِلَادِ کَیْجِ اَمَّا سَیْرَتُهُ فَهِيَ حَسَنَةٌ وَهِيَ عَادِلٌ صَالِحٌ سَمَ کَیْفَ
 شهرهای سماج لیکن خوی او پس آن نیکوست و او دادگراست و نیک است س چگونگی
 هَوَاءٌ قَدِ یَتَّبِعُکُمْ اَمَّا هَوَاهَا فَهِيَ طَیِّبٌ سَمَ وَ مَا
 هوا شهر شما چ لیکن هوا آن پس آن خوب است و چ
 ذَا یُزْهَقُ عَنْ فِی مَصْرِ کَیْجِ یَزْهَقُ عَنْ فِیْهِ جَمِیْعُ الْحَبِیْبِ
 چیز میکارند در شهر شل میکارند در و همه را و آن
 سَمَ وَ اِی شَیْءٍ فِی قَرِیْبَتِکُمْ مِنَ الْفَوَاکِهِ الرُّطْبَةُ جِ فِیْهَا الرُّمَّانُ
 و کدام چیز است در دیشما از میوه های تر و سبزی آن
 وَ النَّفْلُجُ وَ الْخَوْخُ وَ الْبَطْنُجُ وَ الْحَبُّ وَ غِیْرُ ذَٰلِکَ مِنَ الْفَوَاکِهِ
 و شفقانو و خربزه و انار و ترنج و و سبزی آن
 سَمَ وَ اِی شَیْءٍ فِی قَرِیْبَتِکُمْ مِنَ الْفَوَاکِهِ الْیَاسَاجُ جِ فِیْهَا الزَّیْبُ
 و کدام چیز است در دیشما از میوه های خشک و سبزی آن
 وَ النَّارُجِیْلُ وَ الْمِیْسَلُ وَ غِیْرُ ذَٰلِکَ مِنَ الْفَوَاکِهِ
 و نارنج و میسل و و سبزی آن است از میوه های
 سَمَ یَاسِیْدِی مَا اَسْمَ قُطْبُ بِلَادِکُمْ اَنَ جِ اَسْمَ فَلَ
 یاسیدی ما اسم قطب بلاد شما نام قطب شهرهای شما در دیشما چ نام شهر فلان

و ما اسم ابدال مني يتركهم اسماءهم فلان فلان من و ما اسم
 و بيت نام ابدال شهر شجاع نامای آنها فلان و فلان است و بیت نام
 اوتاد بلاد که به نامهای فلان و فلان من و ما اسم قاضی قریب
 اوتاد و شهرهای شجاع نامای آنها فلان و فلان است و بیت نام نامی دیگر
 ج اسم فلان من و ما اسم مفتی بلاد کرج اسم فلان من و ما اسم
 نام فلان است و بیت نام مفتی شهرهای شجاع نامای آنها فلان است و بیت
 مدنی بلاد کرج اسم فلان من و ما اسم اهل بلغه اهل لا
 من شهرهای شجاع نامای آنها فلان است و بیت نام ای مولا من آیا بلغه
 ج نعم بلغت فاذا ابلغت و تحیت عليك الصلوة من و ما اسم
 ج بلغ بلغ شدی پس هرگاه بلغ شدی واجب شد بر تو نماز من
 هل عندك مال اقلاج نعم معي مال كثير من فاذا كان عندك مال
 آیا نزد شما مال است یا نه ج که همراه من مال بسیار است پس هرگاه که نزد تو
 فلم لا تزكیه حتى لا تكون به معاتباً يوم القيمة ج یا سیدی
 پس چرا زکوة نهدی او را تا آنکه نباشی بدان چشم کرده شده روز قیامت ای سردار من
 الشیطان غالب علی من یا سیدی که لا تسافر فیها اما انت مستطیع
 شیطان زبردست است بر من ای سردار من چرا سفر کنی بجای ج لیکن تو مستطیع
 ج بلی نامستطیع ولكن الطريق مخوفة من متی تسافر للحج
 ج که من صاحب مقدوم و لیکن راه خوفناک است پس که سفر خواهی کرد بجای
 اسافره لا الشتر انشاء الله تعالی من و متی تسافر من حج الى المدينة
 سفر خواهی کرد امسال اگر خواهد خدا بر من و یکی سفر خواهی کرد از مکه بزید
 المنوره ج اسافر بعد الفراغ من ایام الحج من یا سیدی از تو
 مانده روشن ج و خواهم کرد پس از روزی که من ای دوست من
 الى المدينة ثم دخلت الروضة المشرفة فسلم علی النبی محمد
 که من به پس از آن در ای روزی بزرگ را سلام کن بر من محمد
 صلی الله علیه و سلم مثلک و منی ثم سلم علی صاحبی رضی
 و در میان خدا و سلام و ستودن و تعالی من پس این سلام کن بر هر دو بار
 الله عنهما ج اصلی و سلم منک و منی انشاء الله تعالی یا سیدی
 خدا از آن هر دو ج درود سلام کن بر من و از طرف خود از خواهد خدا
 اولاد احمی فاجرب به فی شجرة ج انشاء الله تعالی افعل هذا من و ما
 ای طراوت هرگاه قصد حج را پس بشکن در شجره اگر خواهد خدا بر من و ما

ان شهره به شهر شوال و ذوالقعدة و ذوالحجة سر یاخی
 باهای بن ایامی شوال و ذی قعد و ذی حجه است
 ما حسن و حکم و ما القید لسانکم و ما اقبی جنانکم و ما
 عجب یکتا رویت عجب کرمه بیان است زبان و جوی تو انماست
 سیرتکم فالحمد لله علی ذلک انت رجل کالاسد انت رجل
 خوی شما پس به تائیس بر به خدا بران تو مرد بهتے مانند شیر تو مرد بهتے مانند
 انت رجل فحدث انت رجل بارع فی جمیع العلوم انت ماهر
 بایه و مومر و مستی اندوه علم حدیث تو مرد کافق است در علمها تو شاقی
 بالحکمة انت رجل یبلغ و انت رجل صالح انت رجل عارف کذلک حسن
 در حکمت تو مرد یبلغ هستی و تو مرد نیک هستی تو مردی خداست سبحان این به نیک
 ظنکم و ما کان منها بفضل الله و الجمل به الجواد سر یاخی متقی تو قدیر
 کلمن شایست و هر چه از ان خیر با پس بفضل خدمت و شایسته برای خداست سبحان سر یاخی
 بالهاج ارق وقت القیام نس و اذا قمت من النوم ما ذا تقر و
 در روز جوشم هنگام خفتن روز رس و هرگاه خیزی از خواب کدام چیزی خوش
 ج اقول الحمد لله الذی احیانی بعد ما اماتنی و الیه النشور نس و اذا
 ج میگویم همه بخوابد خدا سگ زنده کرد مرا پس از ان که مرده کردم و او بسو اوست عزیزین بعد
 اردت النوم ما تقر اقرء قل عوذ برب الفلق و قل عوذ
 عوذ خواب را چه بخواهم بخوانم سورة قل عوذ برب الفلق و سورة قل عوذ
 رب الناس و ایتة الكرسی سر یاخی حق علی باب مولا که در
 رب الناس و آیتة الكرسی سر ای برادر من بپوش بر در مولا خود
 و لم یکن علیک لعل برحمتی و یقین بآیه ذلک لان من وقف علی
 و بر آیت است غایت که او رحم کند و گشاید در خود برای تو زیرا که هر آینه هر که بایست
 باب الکریم لا یخیب سر یاخی کن فی صحیح دأشما و لم یکن
 در صاحب کرم محروم نشود سر برادر من بپوش و هر آینه همیشه برای این
 لان حیثما تنقذ دنیا و اخری سر یا صاحب را فعد فی سفری
 زیرا که بر آینه برای تو بود در دنیا و آخرت سر ای نام من برای این است
 و لم یکن لان النبی صلی الله علیه و سلم قال احب الرفیق قبل
 و بر آیت است این به نیک بر آینه بی در و در کسان خدا برود و سلام فرستد و مولا که در
 سر یا صاحبی احب الی عندی لحظۃ واحدة و لم یکن
 عین ای سر ای کسان بپوش نزد من بپوش و در آیت است

لاني استانس بك **س** يا فلان لا تجلس عندي ابداع ولم ذلك
 زیرا که البته من متعظم بمهر **س** ای فلان نمی نشینی نزد من کاری **ج** در این
 لاني استوحش منك **س** يا اخي نصيب الاخيار ولم ذلك لا يصح
 زیرا که بر این گریزی گفتم از تو سزاوارتر ای برادر من نمی بماند و بر این **ج** زیرا که البته از
 يد لوانك على طريق الله تعالى **س** هل لك عادة في شرب القهوة
 راه نماند **ج** بر این **س** آیا بر این است **ج** در نوشیدن قهوه
 املا **ج** نعم على علمه وهي تعين على قيام الليل وتلاوة القرآن
 یا نه **ج** بل برای من جوهرت و آن مدد میکند بر استخوان شب **ج** خواندن قرآن
س يا ولد لا تكثر في شرب القهوة ولم ذلك **ج** لا يصح
س ای فرزند زیادتی مکن در نوشیدن قهوه و بر این **ج** آن **ج** زیرا که البته
 وطبعك يابس **و** هي منشفة للدماع **س** يا اخي لا تكثر من شرب
 طبیعت خشک است و این کشنده بر این رطوبت و این **ج** ای برادر من زیادتی مکن
 القهوة الا اذا طبعك رطب **س** لا تكثر من شرب الماء
 قهوه **ج** مگر وقتی که طبیعت تو تر است **س** بسیار مکن در نوشیدن آب
 خصوصاً بعد الطعام ولم ذلك **ج** لانه يضر بالبدن و يفسد الطعام
 به تخصیص پس طعام و بر این **ج** زیرا که بر این **ج** زیرا که البته از
 سوا اذا اردت شرب الماء فاشربه في اثناء الطعام و
 خوردن **ج** و بر این **ج** نوشیدن آب پس نوش او را در میانه خوردن
 بثلاثة انفاس ولم ذلك **ج** لانه للسنة والحكمة فيه سوا ولا
 به سه درها **ج** و بر این **ج** زیرا که البته از **ج** زیرا که البته از
 اذا اردت الاكل فلا تاكل الا على الجوع ولم
 بر این **ج** خوردن کن پس بخور مگر **ج** زیرا که البته از
 ذلك **ج** لانه يضر بالبدن والطبيعة **س** يا اخي
 آن **ج** زیرا که البته از نقصان از جسم **ج** طبیعت **س** بسیار
 لا شك الا عند الضرورة للكلاء ولم ذلك **ج** لا يصح
 سخن مکن مگر وقت ضرورت **ج** زیرا که البته از **ج** زیرا که البته از
 الملازمة **ج** تکتب کل ما تقول **س** يا ولد اهل الغسل
 البته **ج** فرستگان **ج** نویسنده هر سخن را که گوئی **س** ای فرزند اهل نماز
 بالتياب **ج** لا يصح لغسلها وهي عشرة جلد ببيض
 به بار چنان **ج** به او روش **ج** و آن ده بار چنان **ج** رعیت

من اليوم هل جاء الكاتب بالكتاب ام لا
 من اموز آيا آمد
 البازجة من هل جاء الخادم بالشئ من السوق
 من اموز خادوم
 جاعب ولكن عتيق وقار فتر من ياولد هل جاء الصفة
 من اموز خادوم
 بالسيف ام لا من لغم جاء وصقله مله من ياخي هل جاء
 من اموز خادوم
 بالهم اليق من ام لا من جاء به ولكن قليل وضعيف من هل
 من اموز خادوم
 جاء احد بالخضر من السوق ام لا من مل جاء به احد من
 من اموز خادوم
 اليق ماذا اخضر لنا من الطعام طبعنا لكم كما
 من اموز خادوم
 وارثا من قل للطباخ يعطى الطعام نثر يا سیدی
 من اموز خادوم
 اتي وقت يسعد به يكون مستعدا بعد المغرب من ياخي
 من اموز خادوم
 هل ياكل الطعام عند فاهذه اليلج ياكل عندكم
 من اموز خادوم
 خبز الخاطركم من ياخي اتي شيء تشتهي طبعتيكم
 من اموز خادوم
 من الماكولات حتى تطعمه لكم من يا مولا نا نفسي
 من اموز خادوم
 اللحم والخنز ولا رذ ولا لذب والعصیل والخل ان لا يكون
 من اموز خادوم
 عليك تكليف في ذلك من ياخي اتي شيء تقبل اليه
 من اموز خادوم
 طبعتم من النواكه الرطبة واليابسة من تشتهي
 من اموز خادوم

والتقاع والحق والخير والربيب والبطيخ من هل تاء كل لان تحت
 القهقهة شياح نعم اء كل قهر يقشاش من يا اخي متى تسافر
 الى طنك ج اسافر اذ اخلصت لي قرية من السلطان سوا
 تفعل بها ج اريد ان اجعلها وقفا باسم الفقراء والفقراء
 والعلماء س يا سيد هل تريد الزواج ام لا ج نعم اريد الزواج
 وعالمان من اهل سر دار من ايا اراده دار كالحا كردن را يانه ج كى تصنع طنك
 من ستة النبي صلى الله عليه وسلم من يا اخي هل تزوجت و ج
 ام لا ج تزوجت واحد من يا مولاي لا لا تزوجت ج لا
 لاني غير فارغ من عبادة الله تعالى من يا سيد هل عندك
 ولاد ج لا ج نعم في اولاد لي كل اشهر السنة من او كى عبد المنة
 ج عند بنات بعد شهر الحرام من منى فارقت و طنك ج
 يوم عاشوراء من و كى تدخل و طنك ج ادخل يوم
 العيد الشاه الله تعالى من يا سيد من اذ آيت في غربتك من
 الصلح ج رايك ج غدير من هل تعرف احد منهم ج اعرف
 منهم الشيخ بها والد الدين نقشيد من وكيف رايته ج رايته كوفي
 من لا يا م جالس بين اخيه على كوفى من يا قوت
 از روزگار شسته در میان باران خود بر کوفی از یا قوت

ای. پی. جی. ۱۸

کردن ملازمین با کمترین افتخار و

میرزا محمد علی صاحب

میں نے

این کتاب را در روز جمعه
 در ماه رجب سال ۱۰۸۰
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه
 در ماه رجب سال ۱۰۸۰
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه

غی اذا حیت فرزنیبک فی تلك السنة منی ولو ذالك
 ج هرگاه که من زنده باشم در آن سال که در آن است
 ج و انک فی صلی الله علیه وسلم قال من حج و لم یزک فانه حقا
 ج و انک فی صلی الله علیه وسلم قال من حج و لم یزک فانه حقا
 س یا اخی اذا کنت فی الصلوة او عند ولی الله فاحفظ قلبک
 س و اگر در نماز یا نزد ولی خدا باشی با خونساز و کت را
 س و اذا کنت عند الملوك فاحفظ لسانک و اذا کنت تمشی
 س و اگر در نزد پادشاهان باشی یا در میان راه باشی و اگر در راه
 فی السوق فاسرع فی مشیتک من یا اخی ولو ذالمعراج لا یسته
 در راه پس عجل کن در رفتن س ای برادر من آن معراج را که در راه است
 بینکم من یا اخی اذا شرب الماء فلا تعبه ج نعم کانه سینه یفک
 بین شماست من ای برادر من هرگاه که نوشی آب یا از سینه بکشی
 س و اذا فرغ علیک الباب لا یحب الا فی الثالثة منی و لو ذالك
 س و اگر از درگاه تو بگذرد در سه بار یا در درگاه من و اگر در آن
 ج مستحبت من و اذا تمیت بالکحل غلق بابک و
 ج مستحبست من هرگاه که خوابی شب بخوابی در آن
 اظف سراجک و احفظ اولادک لان ذلک سنة س و فلا
 کفش چراغ را و نگاه کن فرزندان را زیرا که هر آینه آن سنت است
 اذ یبکی فلان و قبل الیاتی الی الوقت الصبح فی او شیه
 فلان و بگویش که آید سو یا هنگام صبح در او شیه
 یا فی الیکم یانی غدا یوم الجمعة من یستلذی الیوم صلیه
 آید سو شما آید فردا روز جمعه من کسی که لذت ببرد از این روز صلیه
 این کشتیج ذهب لکما جلی من بالاحسب ان ذهبت
 کجا بردی ج رستم بر کار می بردی خودس دی بودی رفته غمناهی
 ذهب لکما بعض الاخوان من یخادعی فل جاءه الجمل
 رستم بر کار بعض برادران من ای جاکرم ایا آوردی جمل
 بالخطاب معاج فخرجاه به الباجه و لکنه اخضر
 شتر را با خطابه معاج را که با او می رفتند و لکنه اخضر
 من و هل جاء لک بالاناس المعاج ما جلدی من و هل
 من و آیا آوردی به من که خبر را یا نه من و آیا آوردی

لی فی الحسب و کیف اصطلحت مع عدوک فلا کاج لانه طلبت لعمول
 را درج سس و بیکه شستی کردی با دشمن خود که فلا نیست ج زیرا که الله و حق
 منی قد قال الله تعالی فمن عفا و احل فاجره علی الله سس
 بخشید از من و الله فرمود خدا بر تو پس هر که عفو کرد پس جزا و پند است بر تو
 یا اخی لا تعص الا اهل الذین ج تعم لا نفهم الحق بالمتنا
 ای برادر من منشی نمی گم صاحب دین را ج ب زیرا که هر چند این لایق تر از
 سس جایی ترید آن احل بدینک و بدین فلان ج لغوی
 نس ای دوست من اراده میکنم اینکه شستی کنم میان تو و میان فلان ج ب کنده
 ان یعطینی حق کله سس و اذا اعطاک حقک هل یقفوا عنه
 که دو جن من شمش سس و برگاه دهرت حق تو ای بخشش از کتا
 امواج الیته اعفوا عنه سس یا اخی ارض حاجته الیو ج ج
 نه بخشش معفو و یقین بخش از سس ای برادر من روان حاجتم امروز ج
 خدا فیضه لک ان شاء الله تعالی سس کلمه فلان یا ان یقفوا عنه
 فرود آمدن و را بر تو اگر خواهد خدا بر ترس سخن گو فلان را باینکه پروا کند
 ج مله و لکن اکتب حقیقتک فی قرطاس و انا اعرضها
 ج شتر و لیکن می نویسم حقیقت تو در کاغذ و من عرض میکنم
 علیه لان سس و فی هذا الوقت من این ج ج ج ج
 آنرا برو این زمان سس و درین زمان از کجا آمدی ج آدم
 من عند السلطان و من کان عند ج کان عند جماعه
 از نزد شاه سس و که بود نزد او ج بود نزد او گروه
 من الفضلاء و الفقراء سس و ما یفعلون عند ج
 از فاضلان و درویشان سس و چه می کنند نزدش
 ج کان یقرعون فی الحدیث و مناقب الصحابة
 ج می خوانند در حدیث و مناقب بزرگان پیغمبر
 و سیر الملوك سس الیو کان الملائک جالساً و سراً
 و حضرت های بزرگان سس امروز وجود پادشاه نشسته نادان
 و حوله و نزاعه و امرأه و لواءک ج لانه فکرم
 و گردش و زیران او و سرداران او و چرا بود آن ج زیرا که هر چند او
 بلا و الکهار سس یا اخی لان من این ج ج ج ج
 شاه شمس کافران سس ای برادر من این هنگام افکار آدمی ج آدم

عند الوزير من كان عند ج كادو عنده جماعة من العلماء
نزد الوزير س که بود نزد او ج بود نزد او کروی از علمای
یتد اکرون فی سیر الملوك والصفایة و فی غزوات ابی
أوسم سخن می رانند در صلبت بادشاهان و یاران پیغمبر و در جنگهای بنی دو
الله علیه وسلم س یاخی اذهب الی الوزير القلا فی و انظر الی
فرستاد برو و سلام رساند س ا برادر منم و وزیر قلا و برین سو
جلساته ما یفعلون عند ج یاسید انی ذهبت الیه فرأیته جالیا
عمیشان و چه میکنند نزد او ج ای سرار من برآیند من رفتم بسوایس بدین
و حق اصحابه یتد اکرون فی سیر العرب و استعاره و لطایف
و کردش را شنیدم سخن می رانند در خوبی عرب و شعر او شان و لطایف
و نکتهم س یا ولک اذهب الی قاضی النبله و انظر کیف یجلس
و بدیهه های شان س ای فرزند من برو سو قاضی شهر و برین بکونه می نشیند
للمحکم و کیف یحکم بین الخصمین ج لغم ذهبت الی مجلس القاضی
بر حکم و چگونه حکم می کند میان دو خصم و س ج که رفتم سو شستگاه قاضی
القلا فی و رأیت منه العجائب والغرائب فی هذا الزمان س
ظان و دیدم از او عجایب و غریبه ها درین وقت س
ما رأیت منه احدث فی بذاک ج رأیت منه شیئا ج
آنچه دیدم از او که گفتم کن بیان ج دیدم از او چیزی ستوه
رأیته ا و کجاسا علی حصیر ثم رأیت فی اثناء مجلسه
دیش نشیند بر روی حصیر س از آن دیدم در میان شستگاه او
جاء الیه رجل یحارک لیشکی من ابن السلطان یقول لیه
اشکوا او مرد دروگر که شکایت میکرد از پسر شاه میگفت در
شکواه انک ظلمنی و ضربنی ثم ان القاضی احضر ابن السلطان
شکایتش را آیدم کردم و زد مرا پس آنرا بر آینه قاضی حاضر کرد پسر شاه را
و اوقفه فی مکان واحد مع الخیار و اخذ الظلامه من
و استاده کردش در یکجا همراه در و در و س که بدستم یعنی چنان از سر
الملک فی الحال و اعطاها الخیار و حکم بتقرب الظالم و تفقد البلا
شاه بهر آن وقت و در او شد و در گرد او آمد کرد و بیادشتم متمکار و در گرد او
رحم الله لعا هذ القاضی و امثاله س یا مولانا اذهب الی مجلس القلا و انظر
چشم کند خدا بر این قاضی و نشانش را س ای صاحب ما برو سو مجلس قلا و برین

این جویدین
آین مکان و
است مبین
علازین هم
مرد ۱۲
عرب را می
که چه بود
میشد
غیر از
فردا تو را
و کند
مردی را
هم کویند
و علی بن
و برندی
و جگر
والی ۱۲

الى جلساته ما يفعلون فيه ج ياسيدى الى ذهبت الى
سوءه من شين او چه ميکنند در آن ج اي سر دارين بر آينه منظم
مجلسه و رايت جلسه يتذاكرون في علم الاصول والحد
نسخه او و در يرم هميشه اند و را هم من مي رانند در علم اصول
واكلهم شيوخ اخبار من ياولد اذهب الى البلد واسيا
و جميع اتيان بزرگان و بزرگان اندرس اي فرزند برو سو شين
عن احوال السلطان ما يقول الرعية في حقه ج نعم ذهبت
از احوال شاه چه ميگويد رعيه در حق او ج بلي رستم سو
وسالت عن احوال السلطان في كل المحافل فرأيت كل الرعية
و برسيمه از محلات بادشاه در تمام مجلس بايس ديدم بر رعيه كه
شكوا من ظلمه و فسقه و فحولة و تدعو اعلية بالصلاح
كه سكه كرده اند رستم او و بكار او و بزه كار او و دعا ميكنند برو بخردن
سو يا اخي اذهب الى بيت السلطان و انظر اليه حين يركب
س اي برادر من برو سو خانه بادشاه و نظر كن سويش و فتيكه سو
في عسكره كيف يمشي بين رعيته ج يا مولانا اني ذهبت و رايتك
و شكركم كه چگونه رود ميان رعيه خود و اي مولانا هر آينه من رستم و ديدم
حين يركب كان يلتفت يمينا و شمالا ولا يغيت من استغاث به او
و فتيكه سوار مي شود بگوشه خنجر مي نگريست راست چپ و فرار درسي فتيكه كسي را كه نوبت
ابدا ولا يعطى للفقيه ذرهما ولا دينارا ولا و هذا طول الجمل
هرگز نوبتي داد بر آن محتاج رويده و نه آشپزي و نه رختخانه اين طوطا
من الملوك اصلحة الله تعالى **فصل**
اگر چه اين نيكو كند شر خدای برتر
اذا اراد الاحسن ان ياكل ماذا يقول
برگاهه نصند آدمي خوردن را چه خير
ج يقول بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اغفر لي
ج شروع ميكنم بنام خدا كه بياي مرا يان و نهايت خدا يامدين
به علي طاعتك و ياكل ما يليه بس و اذا شرب
مار ايمان بر خدايت خوردن از آن جانب كه نشسته اند سر و بگاه خورد
الانسان لماذا يقول ج يقول في قلبه بسم الله و الحمد لله
آدمي ايندا چه بگويد و بگويد در اول ان بسم الله تمام شتايت كنند

نظر به اين
جواب كه بگويد
نظر به اين
جواب كه بگويد

نظر به اين
جواب كه بگويد
نظر به اين
جواب كه بگويد

آخر كل مرة ويستبشر بثلاثة انفس يقول اخبره الحمد لله الذي جعل الدنيا
در تمام هر بار بخت او را بشه و ما و كو بيس ان جميع تناسلها خدایه كود
عنا و جعله ملكا اجاسا و اذ كنت صائما تقول عند الاظفار
راشترين و كود انبشش شورينم س و هرگاه شورينم در جگر و در شش
ج اقول اللهم لك صفت وعلى نورك اظفرت ذهب الظفرو انتك
ج كود خدا را برافروزه دادم و بر روزی تو شستم و در شش تو
العرفق وثبت الا انشاء الله تعالى س عند المبرق والرعده
نگاه و ثابت شد و اگر خواهد خدای بر سر س و تحت برق و رعد من
ماذا تقول ج اقول سبحان من ليس له الرعد حمدا ولا الملائكة
بهر جگر كوی ج كود يك است كه باكي او نكند رعد به ستايند و خوشتران
خفته سبحان من تحت له سم وعند الصواعق والرياح
خس او يك است كه يك لاله بر او س رعد به اعتقاد و باران
ماذا يقال ج يقال اللهم لا تقتلنا بعصيتك ولا تهلكنا
به جگر خفته شود ج گفته شود خدايا كه شتر را بخن خودت و مبرن ما را
بعد ذلك وعافا قبل ذلك س و اذا عطس الانسان ما يقول ج يقول
بغضات خورت و عفوكن من ان س و هرگاه عطسه آدمي بگوید ج
لله العبادين على كل حال س و الشايع ما يقول ج يقول بحمد الله
بهر ستاينش بر آفتاب و در روز و در عالم بر حال س و شسته ج كود به نعمت خدا
فبدر العاجس يهدى س و يهدى الله و يهدى بالهم و جواد الله
پس جهان به عطف بر باد و باران و راه نمايد شما خداي كه حال شما و حال من
فاذا اراد الانسان ان يركب يركب س و يركب على سقاها من مستقبل الفضلة
و هرگاه چسبندای خواهد را ج كود نه خواهد ج كود به بر بگو رست خورد و نه سقاها
وماذا يقول عند النوح ج يقول باسم الله اللهم و وضعت جني و بك ارفع
و هرگاه نوحه ج كود س و خدايا برورد كار من خدا را بر بگو ج كود به
س و اذا نزع ثوبه ما يقول لا تشايع س و باسم الله لا تشايع
تا آخر س و هرگاه ببرد پادشاه ج كود آدمي ج شروع بكنم بنام خداي كه هست
و اذا خرج من الدار ما يقول ج يقول باسم الله تو اكلت على الله
و هرگاه بيرون آید از خانه ج كود ج شروع بكنم بنام خدا اعتقاد كردم بر خدا

و كود به نعمت خدا
و كود به نعمت خدا
و كود به نعمت خدا

س و اذا صاح الديك ما يقول يا اخي يذكر الله تعالى و لعلنا من ارا

س و برگاه او آید مرغ چه گوید ج ای برادر من یاد شد خبر از برادر و برادر

فضل س و اذا سمع صوت الحمار ما يقول لا لسان ج ليسعد بالله

افزونش س و برگاه شنود آواز خر چه گوید ج آدمی ج شاه چهار چرخ از

الشیطان س و اذا حصل عند الانسان غضب من امر ما يقول

شیطان س و برگاه حاصل شود نرداد چشم از کاری از برگاه

ما يقول ج یا سید يقول ما قال النبی صلی الله علیه و سلم اعوذ بالله

ج ای سردار من گوید آنچه گفت نبی در و در اند خدا بر و سلام

من الشیطان الرجیل و یقول ان کان قاضیا و یضطر ان کان

از دیو شک رده و شکر اگر باشد ستاده و به ملو خواهد اگر باشد شک

س و اذا غضب الانسان ما یفعل ج یتوضأ س و اذا غضب الانسان

س و برگاه خسته آید چه کند ج و شکرند س و برگاه خسته

بما یقول ج یقول اللهم خیر فی و اخر لی سبع مرات و لا ولی غیر

بجاری چه گوید ج خدا یا بر کن بر من و بر کن بر من و بر کن بر من و بر کن بر من

الاستخارة و دعائها المشهورة س و اشی شئی یذکر الله و لا یذکر غیره

استخاره و دعای آن که مشهور است س کدام خیرست مداومت کرده شود براف

ج یدأ و یتکثر الصلوة علی النبی صلی الله علیه و سلم س

ج مداومت کرده شود و زیاده کرده شود در و بر نبی صلی الله علیه و سلم

و اذا کان احد یتوقع انه فی بلاه و اخر من الامور المهمة

و برگاه کسی که بپوشیده باشد اینکه بر آید او در بلا یا کاری از کار با دشوار افتد

ما یقول ج یقول حسبا الله و نعم لو کید علی الله توکلنا سوفاذ افرجه

چه گوید ج انسان او حاصل شده و حسنه او کان النعم لایاتیه ما یقول ج

آدمی یا حاصل شود نرداد و حسنه او باشد که بنیاد او چه گوید ج

یقول الحق بکلمات الله التامات من غضبه و عقابه و من هم

گویم بیا می خوام بگویم ای خدا که کامل اند از چشم او و غلب او و دوستی

الشیاطین و ان یضربون س و اذا لای وجه فی المرأة و نحوها

و دیوانه و اینکه حاضر کرده شوند مر اس و برگاه بنده خود در آید و مثل آن علی

ما یقول ج یقول اللهم کما حسنت خلقی و کما حسن خلقی و کما حسن خلقی

چه گوید ج خدا یا چنانکه نیکو کردی پیدایش مرا پس نیکو کن مرا و خیر مرا

فکران
شیطان
خود را

استخاره
دعای

کتابخانه عمومی
وزارت معارف و اوقاف
و صنایع مستظرفه
تبریز

در دریا و بحر انبیا

قطر
اقدم افاده
بمصر
عطان
عرب حلب
جبل شام
ابن الفرس
خميني

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۵۰ روز دیگر

[illegible]

فانما
محبوبان غمخواران
از غم و غمخواران
فانما

یا بادل علی فرسی الصبا و مثل مطیعی المیضا و اتقلا بسیف المرحومین
 ای بلال بر لب خورم صبا وزین کن و بند بر این ناله ام سفید و کوفی بند کمر بر تن
 والبس در بر عی المصون سر و اذار جعله من الغروای بلال بقصد
 و نسیم زهرم مضمون سر و زهره در دزد از ملک کلمه شهر را در دزد و حواسیم
 و این مستلوف ج یا سید تقصد مکه المعطیة لک مولود مذکوب
 و کجا بود و این خرامید کرد رخ ای دراز من اراده خواهم کرد که نمر نرک اگر این اذن من
 المنة المنو سوا توطنوها ام ترجعونی منها ج بل توطنها الى احر
 مدینه بخشن ام س یا وطن خرامید کرد آنها با باز خواست این اران ج بلکه وطن کرد الغار
 العیون یاعبد البوم هل حل المحل للمصر الى مکه المشقة کم لاج
 سال نسبت من ابدت من امر و را آورده محل مصر سوی که بزرگ یانه
 نعم یا مولا فی حل الیها المحل الشامی والمصر فی الطرق سر یا جلی
 لک در این در آمد سو او محل شام و مهر و راه رفت سینه در
 هل صار علی الحاج هذه السنة اذا فی الطرق ام لاج نعم صان
 ایستد بر جاج این سال ریح در راه باشد
 تعب کثیر بل غارت آمد و علم ما بین ملک و المدة س یا سید کیف صار الیها
 ریح بسیار بلکه غایت کرد و حراقی براندا در بیان که و مدینه س اسرار این حکمت
 فی مکه هذه السنة ایام الحج نعم هذه السنة الاسعار خصت کثیر
 در که اسال بر فردا حج ایام سال نرها از زمان است بسیار
 الی غایه من السجاء س یا المحم فی فی یوم مکان ح کان لوفو
 مانایت از ارزا س ای برادر ام حج و کرد ام روز بودی ج بود این
 بعرفه یق بالهفة وهو الذی لسمی الناس بالحج الا کبر س یا کبر
 بدان عرفا روز جمع و او است که نه شکر که آدمی به حج اکبر س در روز
 ذهبت الی البستان کیف رايت زهارة و انهاره و النواره و اوراق البستان
 برگاه فریم سوباع چگونه وید شکوفایش و میوایش و شمعایش و رنگهای درختان
 ج یا سیدی رايت ما اعجبتی و لفرح قلبي و ازال همی و اذهب غمی فالحمد لله علی
 نه سوارین و میو خرد که در دل انداخت و او شاد کرد و دم و دور کرد ریح من و غم من
 حل من لاجال من البستان الذی ذهبت الیها لک من کان ج لک لک لک لک لک
 حل از علان س یا معی که فریم سو نشین و روز ملک که بود و کوی که البستان عالم
 س یا من مطلق لک من البستان محمد شاه ابن جهان شاه ابن جهان شاه
 من مطلق لک من البستان محمد شاه ابن جهان شاه ابن جهان شاه

در این
 در این
 در این

ساین ای طایفه
 ساین ای طایفه
 ساین ای طایفه

ابن شاه جهان بن اکبر من و کیف احوال السلطان مع امراته
بسم الله الرحمن الرحيم ویکونه من حالات شاه سمره امیر خسرو
یاسید الامیر مقاول الحیدرة السلطان یقول لیلاً وهو یقولون کما
أخبره من کار و جایتی من باده شاه میگویند و اینها گویند روزی
من و کیف طوی مع رعیت ج اما طویه منفرج فهو قلیل الرحمة
و یکونه من طویله هر روزی ج لیکن طویله و همراه او شان پس و کم رحمت
حقیر الله تعالی یاسید السلطان که اینطور الی سیرت بلایه
در این آن شک که خدا برتر است ای سردار من سلطان چرا منی بیز سوئی شخوی
واجزاده و اسوال الملوك السابقة ج یا مولای هو جاهل من
و در این بد خود و حالات بادشاهان پیشین ج ای ملک من او با خوانده نادان
لاحد کلاماً ابداً و هو نجیب الدنيا وجهار أعیس کل خطبة من یا اخی
نمی شنود و هر کس سخن گاهی و او دوست دارد و زیار و دوری ان مثل خطاسته من اخی
من یا اخی شیء خلقت ج خلقت من العنصر الاربعة ج و الماء
نوار کدام چیز از فرموده ج انشیده غنم از غنم هر گانه ج و ان اب
والطیر و النار و الهواء من یا انصبر الهواء غالب عليك و ما وجه الغلبة
و شک و تش و باد است سر ای برادر من عنصرا غلبت بر تو و چه سبب غلبه
ج وجهها عجبتك الاستفار من یا اخی و عنصر النار علی فلان
ج و بیش و دشتی است بسفر نارا سید ای برادر من عنصراش بر فلان
سر و ما وجه الغلبة ج وجهها جدا الطبع من یا ولدا اراي عنصر
سر و چه سبب غلبت ج سببان یر طبیعت است سر و زنده قساوة
فی کل الاحوال غالب علی سر و ما السبب ذاك ج یا ولدا ذاك من
در هر حال غالب بر من سر و چه سبب ان است ج ای پدر من آن است
القلب اکثر قلاکل و النور و قلة المبالاة فی کل الاحوال من یا ولدا
سوال بسیاری خویش و ما بیدن و کم باک و البته دین در هر حالات سر ای پدر
ما مضی قول العرب فی امثال بل فی الحدیث جاء خیر الامور و
جیت کلام عرب در بابها حکم در حدیث آیه میگویند کار بار بار است
ج منها ما اعتد الی جمیع الحالات حی طاکل و الشرب و الطاهر و غیره
ج معنی آن برابر داشتن در همه حالها تا آنکه در خوردن و نوشیدن و الاحوال
ذاک سر یا شیخ ما علامة الشقاوة ج علامتها مخالفة ما فیها
و سود آن سر ای بزرگ من چه نشان بدختی است ج ن از خودی در حقیر در حال

س یا سیدی و ما علامه السعادی رحمه الله علیه
س ای سرور من و پریشان کن من نشان کن من
فی کل الاحوال س یا مولا که لا تقدر من النار یا عبد ان اطعنی فی من
در هر حالت س ای مالک ما چرا از او بگریز ای بنده من اگر فرمان بری
الامور البتة ان شئت اعتقک منها س یا سید که لا یجیب علی ما لا یجوز
س در هر کار که میفرماید اگر خواهم از او بگریز از آن س ای مالک من چرا قبول می کنی و عالم
بیلا و نهار یا عبد که لا یجیب علی یقول غافل س یا سید که لا یجیب علی ما لا یجوز
س در هر کار که میفرماید اگر خواهم از او بگریز از آن س ای مالک من چرا قبول می کنی و عالم
ج خلقها الله تعالی لاهل طاعته من عباده س یا سید که لا یجیب علی ما لا یجوز
ج آفریدش خدای برتر بر اهل عبادت از بندگان خود س ای مالک من چرا از او بگریز
ج او جلها الله تعالی لاهل الخلق و العصیان س یا سید که لا یجیب علی ما لا یجوز
ج بنیاد کردش خدای برتر بر اهل طاعت و نافرمانی خود س ای مالک من چرا از او بگریز
الله تعالی الجنة لاهل المومنین امواج نعم تحصل كما قال العارف و هو قد
خداوند بر حق در بهشت است یا ایسا ندارند یا نه ج بلی حاصل خواهد شد چنانکه فرمود خداوند
ناصرة الى ربها ناظره س یا مولا ناو هل تحصل به و الحق للهارب
س یا مولا ناو هل تحصل به و الحق للهارب س یا مولا ناو هل تحصل به و الحق للهارب
امواج لا یخلف قوله تعالی کلا اقمو عن وجهه من سجود من سجود
یا نه ج ای برادر من برادر من ان این چنین نیست بر ایشان از ب خود ان رفو
و هل یفقر الله تعالی الکفار فی القيمة امواج یا ولد لا تقدر ان الله یفقر
قیا با بخش خدای برتر بر اهل کفر و فساد یا نه ج ای فرزند من نه برادر من
لا یفقر ان یشک به و یفقر ما دق ذلك لمن یشاء من هل یفقر
بخش این که شریک با او کرده شود و بخشد و تر از آن بر او که خواهد س
لا حل من المومنین و لا ج نعم یفقر لمن یشاء بما یشاء و کیف یشاء
بر او که از مومنان یا نه ج بلی بخش بر او خواهد بود و هر گونه که خواهد س و اگر بخواهد
لا یفقر ان یشک به و یفقر ما دق ذلك لمن یشاء من هل یفقر
ج او تو گویند که ما افرید خدای را چه نوی ج که او را آفرید خدای را چه نوی ج که او را
محمد س یا و کذا اللیل اضل من النهار افضل ج یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز
ج برتر است از روز س یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز ج یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز
افضل من النهار س یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز ج یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز
برتر است از روز س یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز ج یا مولا که لا یجیب علی ما لا یجوز

موجوده و اکبرها ظهوری که امام مهدی و الدجال و طلوع الشمس من مغربها
موجود است و گمان آن بیداشت امام مهدی و دجال است و در آن وقت
آخر الزمان یعنی سبیدی و ای شیعیان بگویند قبل از جال ج بگویند قبل از
فرود رفتن آن در آخر زمان پس آن سردار من بگردم خبر خواهند شنید جال
ظهوری که امام مهدی و السیاح اسم محمد بن عبدالله نس و ای بلاد بگویند ظهور
بیداشت امام مهدی و جند نام او است و نامش محمد بن عبدالله است و در کدام شهر خواهد ظهور
ج بگویند بالمدينة المنورة نس و فی الیم المهدی من ینزل من السماء
ج خواهد در مدینه روشن و در دریا امام محمد که فرود آید از آسمان
ینزل علیه بن مریم من السماء الرابعة علی المنارة البیضاء بدمشق نس
فرود آید علیه بن مریم و علیه سر حضرت بریم از آسمان چهارم بمنارة سفید روشن نس
یاسید کیف تكون احوال الناس امام امام المهدی ج بگویند علی ما
آی سردار من چگونه خواهد بود چالیا آدمی در زلزل امام محمد
الاحوال من العدل والانصاف والرخاء حق ان الشاة ترعى مع الذ

از عدل و انصاف و از رخا و از آنکه نیز خواهد چرخ بر چرخ
فی مکان واحد و یفسخ حوائش الارض فی الناس حیة لا یبقی زمانه فقدر حوائش
در یک جا و در یک وقت و زمین را در میان آن که تا آنکه باقی نماند و در روز قیامت
فصل ذکر اسماء بعض الاعضاء و غیرها در این وجه
عین و ذق و خالج و موق و قصبه لاق و صخر من
از چشم و از دهان و از استخوان و از کمر و از کوه و از صخره
اذن و صماخ و سمع مشتمل شفة العلیا شفة السفلی حذ شارب و سنان
گوشه و صماخ و سمع مشتمل شفتی بالایی شفتی پایینی حذ شارب و سنان
عنقه و لجه و عارض و ذق و فم و لسان و لهاة و حنجره
گوشه و لجه و عارض و ذق و فم و لسان و لهاة و حنجره
خلقوم و اسنان و مخاط و سنان و سواد و مرقی
گلوگاه و دندان و مخاط و سنان و سواد و مرقی
اصابع و اناصل و اظفار و راسه کف و راسه و ذکر حشفه و نصبتین
انگشت و بند انگشت و ناخن و راسه کف و راسه و ذکر حشفه و نصبتین
رجل و کعبه و رگه و عظم الرجل و خاصرة و بطن و سرة و
پای و کعبه و رگه و عظم پا و کمر و بطن و سرة و

ضلع ابط ظهر فقره ایهام + مسباریه: الوسطی النصير الخضر
خون بمل بخت مهر نیت فراگشت گشت سادت امشست مینا که کوه انکشت میانی
دبر عانه عظم قلب کید فواد گکوۃ امعا الماصدر که شیر قره
کون بدن زلف اسخوان دل جگر دل و دم معده کرده رونما رود با
فصل در ذکر
اضلاع شعرة ریشة و برکه بیضیه فرخ جناح فصل در ذکر نامهای
بشمیر شتر تخم مرغ حنجره باروری غرض در ذکر نامهای
نعض الحيوان اسبه ذنب فهد تمر ذنب کلب خنزیر سرطان
جانداران شیر کرکر بوز یک یک خرچس سنگ خاک نگار خرچنگ
جبه تمساح ظمی ضبع ضب ثعلب یروایع قناک سمبول
از نمک آمو لقاوار سو شمار روباه نموش دشت جانور نام جانور
غراب زهرع مقبون رباج فرد جاموش بقرح جار حش غزال
راغ سرخ دول بوزنه بورنه بلوزنه کاو پیش کاو حر ابوره
مغرضان شاه تیس ابل جل تا قه خیف قر سر حصان
بز میش بز بزرگری شتر شترز شتر ماهه شترز آب آب
خیل جاو قیل ذنب چراغ ذره دراج بلبل عندل حمام
کلید آب سم سور بل دم مرغ ماسه دور و هزار دهان بلبل کبوتر
عصفور حداد حده صقر بازی سلخا سمک فار و علی صفر
پنجک و پنجر غبدوز جمع بار کشف شکست ماهی مرش خرمی
خفاش قنقريه جراغ ضفدع بق ارنب هرکه خون او خطل قمل
شب بزه خار نیت آفتاب پرت بندر کوی ملک بنفشه خوکش کربنده
فواد القیق الفدا الکبیر کوکی بط صعوة زیر از دوس لغوضی دزد
کنه زبان دشتی زیاده گیاه کلک بط مو مارغ مانند تو شک نوچه درغان پوش
جعل حقساء عنکبوت دیوزبو قرأش ذباب درجلجه دیک
همزم سرین کنده بو خنجره شهور منبر گرم پله شمس مالکان مرغ
نعامه بقراط الحش حمار البوحش نسناس او نه لعانه سف
شتر مرغ کاو پیشی کورخر ویوردوم بط و خرگوط
طائوس القهری و طواط الورشان علی دی در القن
بلرس
فصل في ذكر اسماء بعض الاكلات غيرها وتنفيل قوفه هبل
هندی نوک و درنی

وینفست

کتابخانه

مجلس شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰

جوز الطيب يساس كوت كزبره شمار قلقل هرد زعفران دانه
 سبيل مصطكى السعد يلو فر بنقسم ن جين ضمير ان ياسين
 صندل غاليه آفون معجون خل لبر لمار و مصل سمن
 زيت بن سمن ضعيف هنريل دقو شمع عظم حمله ذيل
 يقطين قلقل سر جرم كفت حور حله جلف صدح بقل جل
 نفع قطف كرات بصل ثوم زنجبيل ريجان فاعيه ورد
 قصب سكر ابر سكر ابيض زلخ زرا ابيض بر و رس عنب
 عود اجاص مرز بكوش حله ذره حمصر فو قل اقل
 ماش مستار دغن شعر قرص خاله عجائز نقاع خنجره
 ماء الورد خا با باري حل خطل غاسول ترميس كوفيش
 حلكان علب سلك لوز جوز رمان خوش سفر حل قحاح بطخ
 خيار قاهر مار اس نواء نقير قطمير خفيف سبيل محل لست
 قريش زنا رجيل كوطون زيتون نار سمن عنب
 قين قسق كثرى اتيح شينه قيصود و سقايق عصف خاشاك
 كل غسل فصل في ذكر اسما بعض المستعملات

در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز
 در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز
 در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز

لد
 ۱۲

در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز
 در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز
 در روز دلاغ آورد چای استخوان و در روز

سيف ربح عصاره تاجه نخبه فشار سكر شفرة مقصده
شستر نيز اوجودى جودى جاك نكول اوده كار كار كار
فخام جره زهاب قراب موسى مسر مقلمه قلام حلقه
شستر ابرار اوت جسته نوب نيم شستر موتراش انسان نمون كار
زبره فراغه حروق مسار قفل سلسله نزه شجره متول فخره
نلان نكر اود نكر نكر نكر نكر نكر نكر نكر نكر نكر نكر
منقب قدوم مقسط ملقا طلبة متقاش حرس سماع
از نفت نيشه الا نكزن از دمن كزنج و دمره ابر نكزن
مفتاح مفتاح رحي طاقه دشته مبر نزه قد ره شجره
دوم كليمه شجره شجره شجره شجره شجره شجره شجره
نيز بر حويه نوزي تنالك مثال نك نحاس مقصر مقراض نار
اطلبين نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
طب نر ماد نكر شترار قصه حشيش علف بوه مقدر قدر حفته
نوزد نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
منجه طاسه طشت ابرق رقعة الخبز غضار قدح سكا
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
طبق طاس غزال مخل مشخه مسرجه فسله حفز مروه مندر غزال
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
نوازين اوزان طب عوم شمع قطن سثاره وساده عطب طه
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
مراج قدليل طريق سبيل برية قفار باديه اعراب عرب عجم
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
حضري باوي وادي كسب فحان منقاد سبل كهار باردمعده
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
يايس رطب اخضر احمر ابيض اسق اخضر ازرق اغر حال غر
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
جلو لقمه جره لقمه علقه منق مذى ودى حشر طه ابره
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
مخط مسيل خله حرس منق دواة قلمه علامه علمه
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك
نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك نك

سنان در احوال ابو برد گشت پیوسته و در آن

ملفوظات

کتابخانه شخصی حضرت آیت الله العظمیٰ الخوئی

وہی ہے جس نے ان کو
میں سے لے کر ان کے
میں سے لے کر ان کے
میں سے لے کر ان کے

بسم الله الرحمن الرحيم

استقام

بیاض قرطاس مسطره سطر حفظه صنف ملحقه غرقه
 قواره انوار به حریق ز توجه دکن قریه غرب دکنی بحر غدیر
 نهر عین از جیل شمس قمر جمیع شهابی صواعق خوارات حوس
 حوی چشمه زمین کوه چشیده ماه ستاره ابر استخوان زمان افتد اینانی
 تیر که میزاب قمر حاشیه غصن عرق جذر و سرق سماز بنیل انبان
 عکبر غبیه خیره فو صره مطر بردطل ریاخ ریم مبدیه مصدیه
 غر و شخانو قمر بیت قصر آفتان حجره مقصطبه اضطراب
 حایط جدار سور بخت جبال رمال سقف اقبال جبال سقره
 سیفن سقینه دشتی زورق قمرک سبوقی کوز الماء مشط
 خلل برنق ص ساریه اصطوان باب عتبه داره
 خوجه مکشه کاش حلیه خلبت الخلا مستراح سباط
 زبل غدره خرد زرق زوت صنم خلقه فخر رخسار
 ریح طیب قمیض ذراع جبه ریشه کوفیه طاقه خزام
 سراج فرجیه قلنسوه قلنس زر سبال لحای سروال میز خار
 نقبه برقع مویه خاتم فضه شرط عمامه مریه جویا
 فصل فی ذکر آسمان بعض الجواهر

[illegible]

وَأَمَّا زَيْدُ بْنُ كَثِيرٍ فَحُفِرَ رُحَاهُ بِرَأْمِ كُرَّانٍ عَالِيَةٍ

يَا قُوتُ مَرْجَانٍ عَمِيقٍ زَهْرٌ دُرٍّ يَجِدُ بِلَوٍّ يَشْرِي ذَهَبٌ

فَضْلُهُ خُفَّاسٌ صَفَرٌ خَدِيدٌ رِصَاصٌ جَسْتٌ زَيْبِقُ تَوْرَةٍ

جَهْلٌ كِبَرِيَّتٌ سَبَرٌ بِرَسْلَقَةٍ حَصِيرٌ خُفَّاسٌ فَرَّاشٌ حَزَنٌ رَسْمٌ

شَتَا صَيْفٌ خَلْفٌ أَمَامٌ يَهْدِي نِسَارٌ قَوْحٌ يَفْلُجُ خَدَّيْهِ قَفَا

جَلَّادٌ يَوْمُ حُمْرَةٍ صُلْبٌ غُزَقٌ طَبَنٌ قُرْبُهُ مِنْ مَارِطِلٍ قَوْسٌ

رَبَابٌ كَوْبَةٌ دَقٌّ طَارٌ وَتَرٌ وَتَرْ شَفَعٌ نَقِيرٌ صَوَاتٌ سَوَاطِبُ

مَسَارٌ وَاحٌ خَدٌّ وَاحِصِلٌ أَصَالٌ سَحَرٌ صَبِيٌّ شَبَابٌ

كُهْلَةٌ شَيْفٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ خَمْرٌ

السَّبْتُ يَوْمَ الْاِحْدِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ يَوْمَ الْاَلْتِنَا يَوْمَ الْارْبَعَاءِ يَوْمَ الْخَمِيسِ

يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَ الْاِحْدِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ يَوْمَ الْاَلْتِنَا

يَوْمَ الْارْبَعَاءِ يَوْمَ الْخَمِيسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ السَّبْتِ

يَوْمَ الْاِحْدِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ يَوْمَ الْاَلْتِنَا يَوْمَ الْارْبَعَاءِ

يَوْمَ الْخَمِيسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَ الْاِحْدِ

يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ يَوْمَ الْاَلْتِنَا يَوْمَ الْارْبَعَاءِ يَوْمَ الْخَمِيسِ

يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَ الْاِحْدِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ

يَوْمَ الْاَلْتِنَا يَوْمَ الْارْبَعَاءِ يَوْمَ الْخَمِيسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين الطاهرين

صیاد بقال بحران خیاط طحان زیات بخار سمالک عصار
شکسته تیره خورشید خورشید در زری

حاکم بانی ندان قابل موهبه مفتی طحال رفاص کناس
جدریات سهار جلیج پینه دایه شیره سرانیده میل زن رفته

نقال محلی مضنک زبال خراس خزان شیطیه و اذا الطاهر
تکلیفیه حکایت کنند مسخوه سرکین فرخنده

دخول الخلاع مبقول عند الدخول يقول اللهم اني اعوذ بك
در آمدن با جان برادر چه گوید نزدیک در آمدن گوید خدا یا هر آینه من بیا به خجسته

الخبث والنجاس وعند الخروج يقول الحمد لله الذي اذهب عني اذا
کنده که باطن زطاهر در زخم می کند و نزد بر آمدن گوید چه شایسته خدا را که برود از من نجس

و عافانی فصل فی ذکر بعض الامراض ومنها سلس البول
در عافان و فصل در ذکر بعضی امراض و منها سلس البول

سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول
سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول

زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام
زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام زکام

صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق
صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق صبر ع دق

سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول
سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول سلس البول

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن
مداقة واحدة ربع نصف ثلث خمس ستة سبع عشرة ثمن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين الطاهرين

خمسة عشر سبعة عشر سبعة عشر ثمانية عشر تسعة عشر عشرين
انزده انزده انزده انزده انزده انزده

احد وعشرين اثنين وعشرين ثلثة وعشرين اربعة وعشرين خمسة وعشرين
ستة وعشرين سبعة وعشرين ثمانية وعشرين تسعة وعشرين عشرين

واحد واثني عشر اثنين واثني عشر ثلثة واثني عشر اربعة واثني عشر خمسة واثني عشر
ستة واثني عشر سبعة واثني عشر ثمانية واثني عشر تسعة واثني عشر عشرين

واحد وثلثة عشر اثنين وثلثة عشر ثلثة وثلثة عشر اربعة وثلثة عشر خمسة وثلثة عشر
ستة وثلثة عشر سبعة وثلثة عشر ثمانية وثلثة عشر تسعة وثلثة عشر عشرين

واحد واربعين اثنين واربعين ثلثة واربعين اربعة واربعين خمسة واربعين
ستة واربعين سبعة واربعين ثمانية واربعين تسعة واربعين عشرين

واحد وخمسين اثنين وخمسين ثلثة وخمسين اربعة وخمسين خمسة وخمسين
ستة وخمسين سبعة وخمسين ثمانية وخمسين تسعة وخمسين عشرين

واحد وستين اثنين وستين ثلثة وستين اربعة وستين خمسة وستين
ستة وستين سبعة وستين ثمانية وستين تسعة وستين عشرين

واحد وسبعين اثنين وسبعين ثلثة وسبعين اربعة وسبعين خمسة وسبعين
ستة وسبعين سبعة وسبعين ثمانية وسبعين تسعة وسبعين عشرين

واحد وثمانين اثنين وثمانين ثلثة وثمانين اربعة وثمانين خمسة وثمانين
ستة وثمانين سبعة وثمانين ثمانية وثمانين تسعة وثمانين عشرين

واحد وتسعين اثنين وتسعين ثلثة وتسعين اربعة وتسعين خمسة وتسعين
ستة وتسعين سبعة وتسعين ثمانية وتسعين تسعة وتسعين عشرين

واحد ومائة اثنين ومائة ثلثة ومائة اربعة ومائة خمسة ومائة ستة ومائة
سبعة ومائة ثمانية ومائة تسعة ومائة عشرين

واحد ومائة واثنين اثنين ومائة واثنين ثلثة ومائة واثنين اربعة ومائة واثنين
خمس ومائة واثنين ستة ومائة واثنين سبعة ومائة واثنين ثمانية ومائة واثنين
تسعة ومائة واثنين عشرين

واحد ومائة واثنين واثنين اثنين ومائة واثنين واثنين ثلثة ومائة واثنين واثنين
اربعة ومائة واثنين واثنين خمسة ومائة واثنين واثنين ستة ومائة واثنين واثنين
سبعة ومائة واثنين واثنين ثمانية ومائة واثنين واثنين تسعة ومائة واثنين واثنين
عشرين

واحد ومائة واثنين واثنين واثنين اثنين ومائة واثنين واثنين واثنين ثلثة ومائة واثنين واثنين واثنين
اربعة ومائة واثنين واثنين واثنين خمسة ومائة واثنين واثنين واثنين ستة ومائة واثنين واثنين واثنين
سبعة ومائة واثنين واثنين واثنين ثمانية ومائة واثنين واثنين واثنين تسعة ومائة واثنين واثنين واثنين
عشرين

وثمانين اربعة وثمانين خمسة وثمانين ستة وثمانين سبعة
 وثمانين ثمانية وثمانين تسعة وثمانين عشرة وثمانين احدى عشر
 اثني عشر وتسعين ثلثة وتسعين اربعة وتسعين خمسة وتسعين
 ستة وتسعين سبعة وتسعين ثمانية وتسعين تسعة وتسعين
 عشرة وتسعين

مائة فصل في ذكر بعض الفوائد العلية

الدينية الاعتقادية من يامسدي مائة

الاسلام مع السلام اقرار باللسان وعمل بالاركان والايمان
 تصديق بالقلب من يامولانا السعيد لم يقال والشقي لم يقال
 ج السعيد من ثبت على الاسلام والشقي من يمت غل الكفر
 والطاعة والمعاصي امارات على ذلك من ياجنب ما منعه
 النشر والبعت والجحش مع البعت والنشر احل وهو الخروج من الجحش
 والحشر من الناس الحسنات من يامولانا سيد الاولياء من جحش الاولياء
 العلماء من يامولانا ابي شئ قال النبي صلى الله عليه وسلم حق العلماء
 ج قال النبي صلى الله عليه وسلم في حقهم العلماء ورثة الانبياء وقال النبي صلى الله عليه وسلم
 عليه وسلم من اراد النظر الى عجال الناس ببناء فليظن الى حقها من العلماء
 عليه السلام

[illegible]

سید علی بن ابی طالب علیه السلام
وفاقی است که در این کتاب
نویسه شده و به نام او
نویسنده آنست

[illegible]

ج لا قال نحن قطس يا حبي الجنة ما هي والنداء ما هي ج اهل الجنة

ج اگر برآیند او حاضر نیستند نه کسی ای دوست من نیست نیست کسی نیست نه کسی نیست
دار الثواب لاهل الطاعة والنازدة البركة ارج لا اهل الطاعة من الناس

خانه ثواب است بر صاحب عبادتها وارش خانه ثواب است بر صاحب کتایبان س ای سرور این
و کم صد طبقات النيران ج یا ولدی علی طبقاتها سبع اعلاها جمل

بختیست شمار درجا آتش ج ای فرزند من شمار درجایش هفت است بر ترانها جمل
شوقها نظی ثم الحطة ثم السعير ثم سقر ثم الجحیم و فیها ابو لهب ثم

پس از آن زهرش نفی پس از آن طریس از آن سعیر پس از آن سقر پس از آن جحیم
الهوایه و یاب کلا واحد من فضل اخر افعلى الا مستول من کرم علیها

از آن باوید و در دانه بر یک از اندرون و کشت بر برابری
ج عددها سبع جهات ج و او وسطها و افضلها المفرد و من و فیها

ج شماران هفت بهشت هفت کبریا کبریا کبریا کبریا کبریا کبریا کبریا کبریا
الرحمن و جبار الجحیم و جبار الجنة ثم الجنة المخلد ثم الجنة النعیم

رجال نیست و جبریا نیست بیرون می آیند از و جت الماک پس از آن جت النعم پس از آن جت النعیم
ثم الجنة المخلد ثم دار السلا ثم دار المخلد من یأسید و هلی الجنة و

پس از آن جت عدن پس از آن دار السلا ثم دار المخلد من یأسید و هلی الجنة و
موجودتان الا ان امر لا ج نعم موجودتان الجنة فوق السموات السبع و

بر و موجود اند این دانه ج علی هر دو موجود اند بهشت بلکه آسمانهای هفت
العرش و النار تحت الارضین السبع من یأ مولانا و کویکون سن هل الجنة

عرش و دوزخ زیر زمینهای هفت است ای مولانا و خدایا هر دو سن معلوم است
ج یا اخی یکون سن کلا واحد ثلاث و ثلاثین علی عظماء و ملائکة و ملائکة

ج ای برادر من خواهر بود سن هر یک ستمی و ستم بنا بر بزرگ تن آدم و زیاده شوند و نه
ینقصون لا یاکلون شجر و لا یسبون لیرد علی الملائکة و النعیم من یأسید

که شوند نه خواهند خورد بر آن کشته و خواهند شهید بر آن کشته لذت یاقن و دارم
و کیف یکون عظم الکفار فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی

ج عظم الکفار فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی
عظم الکفار فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی

نورانی که از ایمان مثل زندان او محکوم و در آتش مانند ورقان کید و کوه اند
من یأسید و کلا الکفر فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی

ج من یأسید و کلا الکفر فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی
ج من یأسید و کلا الکفر فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی

ج من یأسید و کلا الکفر فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی
ج من یأسید و کلا الکفر فی النار ج یا حبی اجارنا الله و ایاک من الی

لنعم

بدین صفت و صفاتی که آنکس اودن ذلک و هو قبل دخول الجنة و علی کبریا
 در میان همه و صفاتی که در این آیه شریفه یا کرم از آن پیش در آمدن می باشد و بعد از آنکه
 اکثر من جوهر الکمال من و من لا یشر منه ج لیسب منه ما طاع الله و من
 بیشتر از ستاره های آسمان من سیمین است که نوسند از وج نوشند از و هر که فرمان بر او
 واجب و احبابه رض و الا انبیاء الحواض کذلک و در فی الحدیث الشریف من
 دوست ال در او اصحاب او را در و بر پیغمبران حو سنند مثل آن دارد و در حدیث بزرگ من
 الصراط ما هو ج یا ولدی الصراط جبرمه و علی من جهل به و لا یلو و لا یخو
 مرا طبع نیست ج ای عزیز من در ایلی است کشیده بر پشت من نیز بر پیشانی و پستان
 و در آیه من اشرف و احسن السیف من علی بن ابی طالب و ربه الله فی الجنة و لا یلو
 و آن از بزرگترین است از موی تر است از شمشیر من و ایامه اندر دین خدا و در
 ج نه فصل البرویه للمسلمین بلا حجة لفق تعار و حو یوشند ناخره الی
 و آنکه از حق بر می آید در اسلام الی را بعد از حق فرمودن آن بر کسب و آن و تازه از سید
 و آنکه از فصل البرویه لفق تعار و حو یوشند ناخره الی
 و آنکه از فصل البرویه لفق تعار و حو یوشند ناخره الی
 یا اخی و کیف یعرف المسلمون و الکافرون علی الصراط ج یا محیی فی الصراط
 ای برادر من و چگونه کنند مسلمانیان و کافران بر صراط ج ای دوست من بر صراط
 المسلمون یخرون علی صیفة فیل خلی الجنة و الکفار یخرون ساره و فیل طری
 مسلمانان که در بند بر است آن و در آیه جنت و کافران که در بند بر است آن و در آیه جنت
 طبقات جهنم فیل خلونها من و کیف یكون هم الی الناس علی الصراط ج یكون
 در کتب جهنم در آیه آنرا من و چگونه خواهد شد که شق آدمی بر صراط ج خواهد
 مرد هم مختلفا بعضهم یومثل الدرق و اللیم و الطیر و بعضهم یومثل و بعضهم
 که شق شان رنگارنگ بعضی آنها که در بمانند در خش و باد و برنده و بعضی آنها که در دوزخ و در
 بر علی وجه من یا ولدی و کیف صیفة الصراط ج یا ولدی طوله ثلاث المفاصل
 بر و شش من ای پسر من و چگونه است صیفة صراط ج ای عزیز من و از آن سه فصل است
 صوفی و الف استواء و الف هیطی صیفة کذا و من یحیی و من یمیت
 بنابر کتب و بنابر هموار و بنابر و آمدن و شکل آن این است که ای پسر من که در
 علی الصراط او کج بر علی و لا خاتم انبیین عهد صیفة صیفة صیفة
 بر صراط خستین ج خواهد شد بر خستین تمامی بخوان محمد کریم علی الصراط و در
 ثم عیسی امته ثم موسی و امته ثم نوح و امته ثم ابراهیم و امته ثم آدم و امته
 پس این عیسی و موسی و نوح و ابراهیم و آدم و امته و پس از آن یک یک تا آخر از امته های آن

یا محیی
 و از آنجا که
 و از آنجا که
 غلطان

بر چنین نازل بفرامات رضی الله عنه بهای احد و اربعین و مائتین و هو

پسر من و ارد بغداد مرو را نمی شود خلا از و دران شهر و در و شهر و و یک سال و این
تلمیذ شافع اتفاقا فوج اعتقاد هم و اهرم علی الحق و من تکلم علیهم لم یستوفهم
شکر و شایسته است باقی پس واجب است اعتقاد آنها و البته آنها بر حق اند هر کس که از این است که بداند

علیه سوا الحاشیه نفی بالله من ذلك و كذلك يجب اعتقاد الخیر فی کل الصفا

برو بروی انجام بنده می خواهم بخدا از ان و همچنین واجب بشود اعتقاد بر

والتابعین و انهم علی الحق رضی الله عنهم اجمعین سوا یا مولانا ما منی النسبة

ویر تابع و البته و تخان بر راه است اند را می شود و خدا از او شان همه سوا ای مولانا ما منی النسبة

و الجماعة مع اعلان السنة طریق النبی صلی الله علیه وسلم و الجماعة طریق الصفا رضی

و جماعت مستخرج بدان که آنست سنت راه منی صلی الله علیه وسلم و جماعت طریق

الله عنهم اجمعین سوا یا اخي لولا تحاسب نفسك حج یا جیبی یا لا حج یا حج

خدا از او شان همه سوا ای برادر من چرا محاسبه نفسی را حج نمی دوی و نیست من البته من می دهم

النفس سوا و لولا محاسبة النفس بان تنظر الى اعمالك حسنها و قبحها بان تترك

نفس سوا ای عزیز من محاسبه نفس برین طور است که نگاه کنی سوا کار را بهایت خود آن با و زشتی باین

اقتبر و تفعل الملیح سوا یا شیخی و کیف الوصول الى طریق ذلك حج الوصول الى ذلك

و وجه که گذار بدستی نیک سوا ای بزرگ من چگونه است رسیدن تا طریق آن حج رسیدن تا آن که

بان تحاسب نفسك حتى تخرج من الملتصقة الكاتبی لاعمالك بان تحاسبها کلیم و لیلین

که حساب کنی نفس خود را تا آنکه ایدم که بد فرشتهای نویسنده کار را تا باین طور که حساب کنی از او هر روز و

کل جمعة توکل شهر تو کل وقت و یوم سوا یا مولانا ما الفائدة فی کل ذلك حج الفائدة

هر جمعه یا از آن بر راه بسبب زان بر وقت و روز سوا ای مولانا چه فایده است در همه آن حج فایده آن

ذلك بان هذا الله عاتی فیقه للطاعة و تستغفرة من اسیاسی یا سید و ما الطریق

بین و طور که محاسبی خدا را بر توفیق او بر عبادات و امرش خواهی بود و الله به این بر او بر توفیق

لا سهل محاسبة النفس حج یا و لولا اسهلها و افصلها و اقربها للسلاک الحاشیه

سان بر سر حساب آن نفس حج ای عزیز من آسان ترش و نزدیک ترش و نزدیک ترش بهای سبب این

کل فعل قبل الاقدام علی الفعل علیه حتى تعرف حکم الله فی خیرها و شرها و شیخی

بفعل الطاعة كالإيمان وتترك المعاصي كالكفر ليهي الله تعالى الملكة
 يكون فربان برادر مثل ایمان وکفر شدن کتا بان مثل کفر تا فخر کند خدای برتر خستگان را
 باهل الطاعة اوليفضيه محمد هم ولا فالحي سبيلانه وتعا عالم كل شي
 به صاحبان با رسو نمیزد او شان را نزد آتنا و کریم حق سبحانه و برتر دانست به چهره ای
 كان وما يكون أن لو كان كيف يكون سبيل مولانا سول القدر ويغه وحل
 شد و آنچه شود و بر چنان گراشد چگونه باشد پس ای شایسته پارسیدن گور و حشرانی
 هو خالص واحد او صامخ یا شی سوال القدر هو علم كل انسان مسلمان كان او كافرا قدر
 خاص است بکسی عیام رخ ای برادر من سوال کور عام است برادر می مسلمان با یا کافر
 يقدر سون یا سید العذاب النعيم للروح والبدن يكون املح یا ولدی
 و کور کرد و شد کور شود پس است و از من و روح و تن و جسد یا نه ج ای فرزند من
 هالروح والبدن معاً سبيل مولای وهل تعاد الاجسام والاعراض بالاعیان
 آن هر دو بر یک روح تن همراه است ای مولای من و یا باز آورده شود جسم و اعضا و عیناً
 املح یا ولدی البتة لكل تعاد س یا ولدی الجسم والاعراض و
 یا نه ج ای فرزند من ضرور همه باز آورده شود پس ای پدرم جسم و اعراض و
 الاعیان ما هي ج یا ولدی الجسم هو الجوهر القابل للانقسام والاعراض
 اعیان چه نیست دارند ای فرزند من جسم قائم بذات خود پذیرنده تجش شدن و اعراض
 هي لقائمة بالاجسام التي يطول بقاء نوعها كالبياض والسود والتي لا يطول
 آن قائم جسمهاست یکی نیست کهوار شود باید که نوع او مثل سفید و سیاهی و است که در
 بقاء نوعها كالعلم والجهل والعرض ما يقوم بغیر س یا شی ما لفرق
 باید که نوع او مثل علم و جهل و عرض است که قائم شود بغیر خود پس ای برادر من چه فرق
 بین الامل والتمني عرفی ذالك جزاك الله خيرا مع الفرق بين ما ظاهر وهو
 میان امل و تمنی شناسا کن مراد بهر دو در حق خدا نیک روح جدا میان هر دو نیست و دور
 الامل طلب ما تقدم له سبب والتمني طلب ما لم يتقدم له سبب فقولنا
 که بر این امل جستن چیز که پیش از آن کسی و تمنی جستن چیز که نه مقدم شد بر او پس سبب رحمت
 الشرف كقولنا طلب الكبرياء في حيث تدين حليها وطول الامل في
 بیدار همیشه می ماند و در جوانی در محبت و در محبت دنیا و درازی امل و در
 طول الامل بر طيف لانه لو الامل ما تنهي احد بعيشه ولا طابت نفس
 طول امل را زیاده است زیرا که البته حال است که اگر نباشد امل لذت با هر کسی نیست خود را
 ان يشرع في عمل من الدنيا والمذموم الاسترسال فيه وحده الاستعداد للآخرة
 اینکه بتدا کند در کاری از دنیا و بهشت کند شدن خود و در و نه آماده شدن برای آخرت

ف حرم فضیلتین بنی احرست و اکلان ۱۳

[illegible]

وفیه مکتوب ببالایض لا اله الا الله محمد رسول الله وورخ ابیض مکتوب علی
 وورخ نوشته بخیر سفید لا اله الا الله محمد رسول الله وکل سفید نوشته بر
 ببالا صغیر ماه من النوب لجیمو الی خبات النعیم لا اله الا الله محمد رسول الله ذکر
 بخیری زرد دست آویز بخشش است از رب جهان سویشها نعمت لا اله الا الله محمد رسول الله
 بعضهم انه اصطاد سمكة مکتوب علی جنبها لا یمن لا اله الا الله وجنبها کسیر
 کرد بعض مردم اینکه پرنه او سگار کرد بای نوشته بر یکو راست آن لا اله الا الله و بر سبیل و بر
 رسول الله طماریته القیة فی البحر احترامها و ذکر بعضهم انه قال ربک
 رسول الله پس برگاه و پیشانی بخشش در دریا بر محبت آن و ذکر کرد بعضی تا اینکه در دریا
 بحر المغرب صغیر غلامه شش فاذالها فی البحر فاصطاد سمكة قل شکر
 سوار شدیم در دریا مغرب برام باغلامی است بگوشتش فروخت آن را بر دریا پس سگار کرد و یک بای اندازه بر
 فظنناها فاذا مکتوب ببالا سق علی ذنه الواحد لا اله الا الله و علی قفها و خلف
 یعنی میم او را پس نگاه نوشته بخیری سیاه بر گوشه لا اله الا الله و بر پس بر گوشه پس
 اذنا محمد رسول الله فقد قفها فی البحر و عن بن عباس یعی الله تعالی ما
 گوشش محمد رسول الله پس بر ختم او را در دریا و از عبد الله بن عباس راضی شود بر تر از او
 قال کنا عند رسول الله صلی الله علیه وسلم فاذابطایر فیه لویة خضراء
 فرمود بودیم نزد رسول خدا صلی الله علیه وسلم پس نگاه نظر کردیم بر پرنده در دهن ابی
 فالقها فاحدا البنی صلی الله علیه وسلم فوی جلد و دة خضراء مکتوب علیها
 پس از آنکه بر پیشانی بر پیشانی صلی الله علیه وسلم یافت کر می سنر نوشته بر
 ببالا صغیر لا اله الا الله محمد رسول الله علیه وسلم قال الحافظ عن بعضهم
 بخیری زرد لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت حافظ از بعضی
 ان تجر بعض بلاد الهند لها اولان خضر و علی کل ورقة مکتوب بخط
 البید و رخی است و بعض شهرهای هند بر آن برکهای سبزه و بر هر برگ نوشته
 است خضرة من لوی الورق لا اله الا الله محمد رسول الله وکان اهل تلك
 سخت تر است از خضری از آنکه برک لا اله الا الله محمد رسول الله و بود در اهل آن
 البلاد اوتان و کانوا یطعمونها و یعفون آثارها فترجع الی ما كانت علی
 شهر بت پرستان و می جویدند او را و می خوردند از شاخهای او را پس بازمی آمد سحر
 فی قرب وقت فاذا بوالرصاص جعلوه فی اصلها فخرج من حول الرصاص
 و بر یکترین هنگام پس که خند از زیر و کرد بر پیشانی و زنجیر او پس بر آواز کرد از زیر
 او یفزع علی کل فرع لا اله الا الله محمد رسول الله و صا و ایت بر کون و لیست شظو
 طار شامه بر شاخ لا اله الا الله محمد رسول الله و شدند که برکت می گرفتند و شامی خود چندی بدان

من الموضع الشد وضاغونها بالزعفران واجل الطيب عن ذلك ما حوله
 ان بيارى هرگاه سخت شود خوشبوی کردند اورا به زعفران و بزرگ ترین خوشبو دانست که
 بعضهم انه كان بطبرستان قد يقولون لا اله الا الله وحده لا شريك له
 بعض اشكال نيك الله بود و طبرستان كردهی كويند لا اله الا الله وحده لا شريك له
 يقرن محمد صلى الله عليه وسلم بالرسالة وحصل بينهما قناتان ففي يومئذ
 اقرار كنند بر ان محمد صلى الله عليه وسلم به رسالت و حاصل شد دو بان باریش در وقت
 ظهرت نجاه شديداً البياض قطعفت تنشاء حتى احتما بين الحافض
 نمودار شد ابری نهایت سفید پس آغاز کرد كپیدایي شود تا اينكه گرفت در میان شرق
 احالت ما بين السماء والبلد فلما كان وقت الزوال ظهر في السما خط واضح
 و منظر بیان در آسمان و شهر پس بگرا شد وقت زوال نماز شد در ابر خط واضح
 لا اله الا الله محمد رسول الله فلم تزل كذلك الى وقت العصر فابتدأ من
 لا اله الا الله محمد رسول الله پس همواره بود مثل آن تا وقت عصر پس تکرار کرد
 افتت و اسلم اكثر من كان البلاء من اليهود والنصارى ذكر بعضهم قال
 بود از و نحوه شده و اسلام آورد بسیار كس كه بود در شهر از يهود و نصاری و ذكر كرد بعضی از
 ببلد من بلاد افریقیة بالمغرب رجلا يياض عينه العذبة من اسفل كنوب
 او گفت دیدم در شهر از شهرهای افریقیة در مغرب مرد را دیدم چشمش آواز بر
 عرق احمر كتابة مليحة محمد رسول الله قال لشعروى رحمة الله تعالى كتاب
 كه سرخ تخریر نمکین محمد رسول الله گفت شعرا و دي رسم كندش خود ابر تر
 لوانه الانوار القدسية في قواعل السادة الصوفية ان شخصاً انا به اس
 خود می خوانم الانوار القدسية في قواعد السادة الصوفية هرايه آورد و او را ترجمه
 حروف مشوية فاكلها فزى مكتوباً بالخط الهى فوق الحاجين الله
 كوسپند بران پس خود پوست اورا پس نوشته بخط الهى بر آلاء و او بر آلاء
 لا اله الا الله محمد رسول الله بالهدى ودين الحق بعد به من عباد الله و اولاد
 الا ايد محمد رسول الله فرستاد خدا اورا به رتبه ای و دين درست راه نمايان بر كس خواستند
 النبوة لو لم يكن دليل على صحة شرع المصطفى صلى الله عليه وسلم الحاشد الكما و عن
 است انهار نبوت كرم بود دليل بر رتبه بودن شريعت مصطفى صلى الله عليه وسلم اين كتاب
 انهم وجدوا بطينة صفرية عليها خطوط شى بالابيض خلقة و من
 كردهی آمده است كه آنها بافتند خمر خمر زرد و بر و نشا نهای پراكنده بخيزى سفيدار و پديد آيد
 كتباً لعربى في جنبها الله وفي الاخر احمد لا يشك في علم بالخط و انه وجد
 يك نوشته شد عربى هم يادش بود و در ديگر احمد شين كند و در دانا بخط عربى و البته حال كند

